

lighed siges, at de Officerer, der gøre Tjeneste i Kontorerne, som Regel ingenlunde staa tilbage i Avancement for dem, som gøre Tjeneste i Geledet. Jeg er snarere tilbøjelig til at paastaa, at det omvendte vil blive Tilfældet. Jeg tror derfor snarere, at den her foreslaaede Bestemmelse i Almindelighed vil falde Geledofficererne stærkt for Brystet, naar der staaar, at de skulle kunne avancere 2 Grader.

Jeg maa fremdeles fastholde, at jeg skønner ikke, at det for Stabilitetens Skyld er nødvendigt, at man avancerer 2 Grader, og jeg skønner ikke, at det kan være rigtigt med Hensyn til de eventuelle Kommandoer, de komme til at overtage, at de uden Afbrydelse, uden at komme til at forsøge sig i en mellemliggende Kommando, skulle overtage en 2 Grader højere Kommando end den, de havde, da de gik ind i Kontorerne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister ikke selv er i Stand til at overse Rækkevidden af den Bestemmelse, man her rører ved; dette vil jo ogsaa være ganske naturligt, da denne Bestemmelse har en saa stor Fortid, og da Ministerens tidligere Departement laa saa fjernt derfra. Jeg erkender villigt, at jeg ikke selv er i Stand til at kunne se den fulde Konsekvens, og derfor tror jeg, at det er nødvendigt at overveje Sagen og undersøge Stillingen, saa godt, som det overhovedet er muligt, forinden man gaar dertil. Thi hvad der tilsigtes med det, der er skrevet her i Lovforslaget, hvad det saa er, det er jo ikke nok. Det kommer jo an paa, hvad der overhovedet kan ske ved Hjælp af denne Lov, hvad andre kunne finde paa at lægge deri og gennemføre ved Hjælp deraf. Derfor er det nødvendigt, at man bliver klar over, hvilke Undtagelsestilfælde her overhovedet skal tales om, og hvilke der ikke skal tales om.

Jeg vil da navnlig gøre opmærksom paa, hvad jeg nævnte før, at det vil være rigtigt, at andre Stillinger end netop dem, som ere i Krigsministeriets Kontorer, f. Eks. Guvernørposten i Vestindien og f. Eks. Posten ved Krudtværket, ogsaa komme i Betragtning. Jeg vil navnlig finde det rigtigt, om man ved Affattelsen af Tillæget til denne Paragraf hæftede den Tilføjeelse til eller bandt den, saaledes som det er sket med Hensyn til Skolerne i Hærlovens § 124, hvor der forlanges, at de paagældende ikke kunne være mere end 10 Aar til Tjeneste. Efter den Tid skulle de træde ud og gøre en vis Tjeneste for

at faa Avancement. 10 Aar ere en meget lang Tid at staa udenfor den praktiske Tjeneste, det er muligt, at man ikke burde sætte den saa højt. Men vil man gaa den Vej og holde Muligheden aaben for at avancere 2 Grader — hvad jeg som gammel praktisk Officer ikke kan undlade at betragte som en mere end tvivlsom Foranstaltning —, bør den dog i hvert Tilfælde begrænses af et vist Aaremaal. Det kan dog ikke være Mening, at der nu skal sættes Officerer ind i Ministeriet, som skulle sidde og avancere fra Kaptajn til General uden nogen Sinde at have kommanderet noget Mandskab. Det kan jo ske, og titulært er der ikke noget at sige dertil, hvis en saadan Mand paatager sig en praktisk Overkommando under alvorlige Forhold, idet han er ganske ukendt dermed.

Hermed har jeg egentlig sagt det, som jeg nærmest vilde. Det er ikke min Hensigt at lægge Lovforslaget som saadant nogen absolut Hindring i Vejen, men det er mit Ønske, at det maa blive overvejet nøje, saa at man bliver klar over dets Konsekvenser. Jeg tror ikke, som den sidste ærede Taler, at der er noget skjult i Begrebet „satte udenfor Nummer“. Det er nøjagtigt det samme, som er brugt i Søværnsloven. Jeg tror ikke, der ligger andet til Grund for Ministerens Ønske end at sikre sig stabil Arbejdskraft, stabile Forhold i Ministeriets Kontorer. Det kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg mener, at 2 Grader ere mere end nødvendigt for at tilvejebringe denne Stabilitet. I hvert Fald burde det afpasses saaledes, at der ikke gennem denne Lov kan udføres andet, end hvad der er tilsigtet.

Krigsministeren (*J. C. Christensen*):

Jeg skal ikke blande mig videre i den Diskussion, der fandt Sted mellem det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) angaaende Spørgsmaalet om General Bahnsons og General Madsens Avancement; thi det er dette Lovforslag ganske uvedkommende. Dette Lovforslag angaar ene og alene Spørgsmaalet om Avancement for de Embedsmænd, der ere i Ministeriet eller fremtidig komme der. Derfor er der heller ikke nogen særlig Grund til at gøre opmærksom paa, hvilken Sammenhæng der er mellem de Spørgsmaal, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds nævnte, og Lovforslaget. Det forundrer mig ikke, at det ærede